

Szalóki Ági: Megtaláltam az utat

Amilyen finom jelenség, olyan erő is árad belőle. Érdekes, hogy inkább a színpadon, a reflektorfényben látom visszahúzódnak, ahogyan szerényen belefeledkeznek az énekbe, szinte elrejtőznek benne. Kettesben beszélgetve, pedig kinyílik, és azzal kezdi nevetve, hogy rengeteg mondanivalója van. Még sokáig hallgatnám...

Szalóki Ágit már 4-5 évesen elbűvölte a népzene, 17 éves korától, pedig maga is színpadon énekel. Dolgozott többek között az Ökrös együttesel, a Besh o drommal, a Makám együttesel, a Balázs Elemér Group-pal és Szakcsi Lakatos Bélával is. Saját jazzformációja 2005 tavaszán állt össze. Három lemeze jelent meg, amelyek közül a Hallgató 2006-ban elnyerte a Mahasz Fonogram-díját Az év jazzlemeze kategóriában, a Cipity Lőrinc pedig 2007-ben Az év gyereklemeze lett.

Láttam, milyen finom kommunikáció működött a zenészek és közted a színpadon. Hogy is van ez?

Igen, szépen figyelünk egymásra, ez nekem nagyon fontos. Egymás legapróbb jelzéseit is meg kell értenünk. Számomra a zenélés egyfajta szavak nélküli beszélgetés a színpadon. A zenében az is fantasztikus, hogy új és új dolgok történnek – nemcsak a jazzben, hanem a népzében is! Annak a helynek és annak a percnek szelleme van.

A közönséggel is működik ez a kommunikáció?

Ez érdekes dolog. Nagyon jó az, amikor olyan légkör alakul ki, mintha egy közös titok részesei lennénk. Ez az intim hangulat akár egy dübörgő rockkoncerten is létrejöhet: az a lényeg, hogy a hallgató össze tudjon kacintani a zenésszel.

Milyen gyerekeknek zenélni?

Jaj, náluk őszintébb és felszabadultabb közönség nincs is! Sajnos néha már a kisgyerekeken is érezhető, hogy sok gátlást neveltek beléjük, már ők is sokszor fásultak és közömbösek, a fantáziának egyre kevesebb a szerepe az életükben. A felszínre kell hoznunk bennük azt a szabadságot, ami eredendően megvan bennük. A koncertjeim igazi bulik, sok táncsal. Az a célom, hogy megmutassam, milyen az önfeledt egyesülés a zenével. De nemcsak kacagás, sikítás és tánc van, hanem olykor azt mondom: most az az ügyes, aki leül, és meghallgatja Juditot, a csellistát, aki eljátszik egy Bach-prelúdiumot. És akkor a gyerekek leülnek, és meghallgatják.

Miért fordultál a gyerekek felé?

Az az élményanyag, amellyel én gyerekkoromból rendelkezem, annyira tömény és elemi, hogy valami afelé hajtott, hogy ezt továbbadjam. De felnőtteknek is énekelek. Van egy Karády-estem, ahol próbálom őket táncra bírni. Nehezen megy, többnyire csak egy pohár bor után. Ez persze nem baj, de kár, hogy a legtöbb embert ennyire gúzsba köti a stressz és a materiális dolgokkal való bíbelődés. Holott az, hogy az ember elengedheti a testét, sőt, összebújhat valakivel, a világ legtermészetesebb dolga is lehetne.

Te felnőttél már?

Egy négyéves kislányt tudnék idézni, aki az óvodai gyakorlatom során (mert ha befejezem a főiskolát, óvónő leszek) megkérdezte: „óvó néni, te még gyerek vagy?” Nagyon jólesett, hogy érezte bennem a gyermekséget, bár az utóbbi években elkezdődött bennem a felnőtté válás – közelebb kerültem a halálhoz. Talán akkor nőök fel teljesen, ha majd nekem is gyermekem születik.

Hogyan vigyázol arra, hogy egészséges felnőtté válj?

Én is hajlamos vagyok a szokásos hibákra. Én is itt és most élek, és nehezen tudom megszűrni a problémákat. Az, hogy néha-néha el tudok vonulni, még ha csak pár napra is, nagyon fontos. Szerencsére egy Nógrád megyei faluban van egy házunk. Ott csend van, és addig lehet nézni, ameddig a szem ellát. Valahogy olyan sűrű a levegő, érzed a tüdődben és a bőrödön is, hogy más. Az ember olyankor felocsúdik, hogy mindaz, amit a nagyvárosban tapasztal, túl gyors, túl harsány, túl nyüzsgő. Egyébként igyekszem egészségesen táplálkozni. Nagyon szeretek főzni – a nagymamám szája íze szerint, sok főzeléket és levest. Ezenkívül egy fantasztikus helyre járok tornázni!

Harmónia árad belőled. Hogy csinálod?

Egy ideje én is érzem magamon, hogy megtaláltam – legalábbis azt az utat, amely a harmóniához vezet. Még nem jöttem rá, hogy mi történt, de az biztos, hogy valahogy újjászülettem!

Dudics Emese
felelős szerkesztő

Patika TÜKÖR, 2008/január XVI. Évf. 1. sz.

<http://www.patikatukor.hu/index.php?mod=news&nID=2221>